

De nieuwe tijd had nieuwe eischen, nieuwe vormen.

In deze stad van opbruisend, frisch leven zocht men licht, lucht – en de nabijheid van het water. Een nieuw geslacht, veelal van elders geboortig, groeiend met deze stad doch niet geworteld in haar historie, los van tradities die het hechten konden aan wat vorige eeuwen bouwden, zal weinig aarzeling gekend hebben om op te ruimen wat niet meer paste in het raam van den nieuwen tijd, vooral waar dit niet door aanzien of kostbaarheid imponeerde of nuttig was.

Zoo kon dan ook de herbouw van de oude landstad in korten tijd voltrokken zijn en al bleef daarbij het stadsplan in hoofdzaak ook onaangetast, dit was door den laten groei van deze stad niet, althans niet over een afgerond deel, zóó uitgesproken middeleeuwsch dat daardoor het oude karakter bij den nieuwen opbouw bewaard bleef.

Waar het breede woonhuis uit de Gothiek – ik denk b.v. aan het huis van Delfland te Delft – hier niet of nagenoeg niet voorkwam en het smalle perceel regel was, kan de herbouw in de binnen-indeeling van het huis, naar mij toeschijnt, weinig verandering hebben gebracht.

In het archief van de Weeskamer te Rotterdam uit de jaren 1573 en 1597¹⁾, komen een tweetal inventarissen voor, waaruit ons de indeeling van een eenvoudig burgerhuis in een volksbuurt van de landstad en van een winkeliershuis in de waterstad, vóór den grooten ombouw welke een eeuw later zou inzetten, eenigermate duidelijk wordt.

De oudste betreft de nalatenschap van Annitge Adriaensdochter, gewoond hebbende in de Bagijnestraat, tusschen het Bagijnhof aan de oostzijde en de weduwe van Baerthout de brouwersknecht aan de westzijde. Dit huis, dat zij 6 Mei 1563 gekocht had (prot. 1741), bestond uit een woonkeuken met achterkeukentje en gang, waarboven zich een voorkamer en een achterkamer bevonden. Te oordeelen naar den inhoud waren de afmetingen van het huis bescheiden, doch niettemin zal dit toch nog gerekend moeten worden tot de middenstandswoningen, evenals de huisjes welke voorkomen op de kaart van Simon Dammasz, opgenomen bij mijn artikel in R. Jaarb. 1929, welke huisjes wel geen verdieping, maar

1) Gemeentearchief nos. 519 en 364.